

Nr 130.

Godkänd av första kammaren den 19 april 1921.

Godkänd av andra kammaren den 19 april 1921.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående ändring i gällande bestämmelser om glidande tullsatser för vissa slag av spannmål m. m., ävensom i ämnet väckta motioner.

(Bevillningsutskottets betänkande nr 22.)

Till Konungen.

I en den 11 februari 1921 dagtecknad proposition, nr 81, har Eders Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag, för riksdagen framlagt följande, av vederbörande utskott sedermera under A) och B) återgivna förslag, nämligen att riksdagen måtte

A) besluta sådan ändring av de för tiden 1 juni 1920—31 maj 1922 antagna bestämmelser angående glidande tullsatser för vissa slag av spannmål m. m.,

att perioderna för importprisets beräkning skulle bestå av en kalendermånad, dock att, vad anginge den månad, varunder riksdagens beslut om ändringen delgäves Kungl. Maj:t, importpriset måtte beräknas för del av samma månad,

att vid tullsatsens fastställande avdrag från det inhemska normalpriset icke skulle ske,

samt att maximibegränsning av tullsatsen icke skulle ifrågakomma, B) fastställa ändrad lydelse av vissa rubriker i tulltaxan i enlighet med ett vid nämnda protokoll såsom bilaga B fogat förslag att tillämpas från och med den dag, ändringarna i bestämmelserna angående glidande tullsatser trädde i kraft, till och med den 31 maj 1922.

I samband med nämnda proposition har riksdagen till behandling förehaft en del motioner, av vilka flera i sina yrkanden delvis sammanfalla med propositionen. I en av dessa motioner har föreslagits upphävande av glidtullsystemet och återgång till fasta tullsatser.

Att glidtullsystemet icke motsvarat sitt syfte under de förhållanden, som hittills varit rådande, finner riksdagen vara uppenbart. Riksdagen har tagit den i sistberörda motion anvisade utvägen att genom återinförande av fasta tullsatser avhjälpa detta förhållande under övervägande, men har icke funnit tillräckliga skäl härtill för närvarande föreligga, särskilt med hänsyn till de starka växlingar i världsmarknadspriset å brödsäd, som hittills ägt rum och kunna förmodas komma att ännu en tid fortfara.

Riksdagen, som således finner, att under förhandenvarande förhållanden glidtullsystemet bör bestå åtminstone för den tidsperiod, som avses i kungl. förordningen den 21 augusti 1919 angående glidande tullsatser för vissa slag av spannmål m. m. (nr 567), har bifallit Kungl. Maj:ts förslag i denna del.

Riksdagen får för Eders Kungl. Maj:t tillkännagiva, att riksdagen, med bifall till Kungl. Maj:ts i föreliggande proposition nr 81 framställda, ovan under A) återgivna förslag, beslutat sådan ändring av de för tiden 1 juni 1920—31 maj 1922 antagna bestämmelser angående glidande tullsatser för vissa slag av spannmål m. m.,

att perioderna för importprisets beräknande skola bestå av en kalendermånad, dock att, vad angår den månad, varunder riksdagens beslut om ändringen delgives Kungl. Maj:t, importpriset må beräknas för del av samma månad,

att vid tullsatsens fastställande avdrag från det inhemska normalpriset icke skall ske,

samt att maximibegränsning av tullsatsen icke skall ifrågakomma.

Vidare har riksdagen, som icke kunnat oförändrat bifalla Kungl. Maj:ts i föreliggande proposition nr 81 framställda, ovan under B) omnämnda förslag,

dels för sin del beslutat ytterligare sådan ändring av de för tiden

1 juni 1920—31 maj 1922 antagna bestämmelser angående glidande tullsatser för vissa slag av spannmål m. m.,

att vid införsel till riket under samma tid av mjöl eller gryn av vete, råg eller korn samt vid införsel av malt eller av till tulltaxans rubrik 149 hänförligt bröd skall erläggas en tullsats, som, utöver ett fast grundbelopp av 1 krona 50 öre, utgör den för omalet vete samtidigt gällande tullsatsen, ökad med 35 procent, dock att tullsatsen icke må med mera än 75 procent överstiga samtidigt utgående glidtull å omalen spannmål; skolande nu ifrågavarande tullsats uttryckas i jämnt femtal öre och vid behov avrundas till närmast högre femtal;

dels ock för sin del fastställt, att tillämpas från och med den dag, ändringarna i bestämmelserna angående glidande tullsatser träda i kraft, till och med den 31 maj 1922, följande förslag till

Ändrad lydelse av vissa rubriker i tulltaxan.

	Kvantitet för tull- beräkningen	Tullsats	
		Kronor	ö.
A. <i>Spannmål m. m.</i>			
Spannmål:			
omalen:			
74 a	råg, vete och korn: tull utgår, där vederbörligen fastställt importpris för vete med en krona eller mera för 100 kilogram understiger fastställt inhemskt normalpris för sådan vara, och tullsatsen utgör ett av Konungen för kalendermånad eller del därav angivet belopp, motsvarande halva skillnaden mellan nämnda normalpris och importpris;		
74 b	ärter och bönor, tjänliga till människoföda	100 kg	3 70
75	havre; ävensom vicker, sojabönor samt andra arter och bönor, ej till nästföregående rubrik hänförliga	—	<i>fria</i>
76	malt, även krossat: tullsatsen är lika med den för gryn av råg, vete eller korn gällande;		
77	majs	—	<i>fri</i>
78	andra slag	100 kg	3 70
malen:			
79 a	gryn av havre.....	100 kg	3 50
79 b	gryn av råg, vete eller korn samt mjöl av råg, vete eller korn: tullsatsen angives i jämnt femtal öre av Konungen för kalendermånad eller del därav och utgör, utöver ett fast grundbelopp av 1 krona 50 öre, den för omalet vete samtidigt gällande tullsatsen, ökad med 35 procent, dock att tullsatsen icke må med mera än 75 procent överstiga samtidigt utgående glidull å omalen spannmål;		
79 c	gryn, andra slag; mjöl, andra slag; ävensom mjöl av arrowrot och andra vegetabilier, ej till annan rubrik hänförligt.....	100 kg	6 50
80	Ris		
149	Bröd, alla slag, ej särskilt nämnt: tullsatsen är lika med den för mjöl av råg, vete eller korn gällande.		

Stockholm den 19 april 1921.

Med undersåtlig vördnad.